

Deventer verhaal eindjaren '60.

Bert Jansen/ Nothing but the blues.

(Tekst Allard van Lenthe, 2023)

De muzikant en schrijver Bert Jansen één van de piepjonge Nederblues-muzikanten, die in de eindjaren '60 een podium vinden in Deventer.

Dit is ook het geval met Herman Brood, Eelco Gelling, Harry Muskee, Bertus Weerdman, Harry Timmerman, Anne Geert Bonder, Herman Deinum en Johan Derksen.

Ja, ook Johan Derksen, want deze zeventienjarige voetballer van Go Ahead is in die tijd blueszanger en vriend van Harry Muskee.

Bert Jansen zit op de Kunstacademie Arnhem, schrijft de bestseller 'Nozzing but the bloes', is recensent van het Muziekblad Hitweek en helpt mij bij de organisatie van Deventer concerten van Blues Dimension, Flavium en Cuby and the Blizzards.

Wanneer hij als zanger en mondharpspeler geen succes heeft, stopt hij er mee. Hij verhuist naar Amsterdam en wordt schrijver van veertien romans over de vaders in het veengebied en over de bluesmuziek.

Zijn manuscript van de biografie over Cuby and the Blizzards blijft bij de uitgever liggen.

Duch blues

Door Bert Jansen, Eelco Gelling, Herman Brood, Flavium, Bertus Weerdman en andere piepjonge muzikanten is Deventer met het Jongeren centrum annex poppodium De Zambar een paar jaar de broedplaats van de Neder blues.

De piepjonge muzikanten repeteren in boerenschuren en in garages, ze lopen bij elkaar in en uit en zorgen in een paar jaar tijd voor een hoogstandje in de internationale popgeschiedenis.

Geheel tegen de mode van die jaren, dragen ze lang haar, zwarte hoeden, lange jassen en cowboylaarzen.

Ze hebben strenge vaders en ze stellen hoge eisen aan zichzelf, zoals er door hun vaders hoge eisen aan hen zijn gesteld. Sommigen stijgen tot grote hoogte, anderen knappen erop af.

In '68 en '69 treden Herman Brood, Flavium, Cuby and the Blizzards en Blues Dimension geregeld op in de koekstad.

Een schoolfeest met Blues Dimension op vijftien juni 1969 in het Hervormd Wijkgebouw aan de Van Vlotenlaan loopt totaal uit de

hand. Wanneer de buurt klaagt over geluidsoverlast, grijpt de rector van het Gymnasium in. Hij legt het concert stil.

Driehonderd scholieren stampen, klappen en klimmen op stoelen en tafels. 'We want blues! We want blues!'

Tien minuten later staat een politie-eenheid met overvalwagens voor de deur. De scholieren worden met wapenstokken het Hervormde Wijkgebouw uit gedreven en tot ver in de omgeving achterna gezeten.

Deventer heeft zijn Rolling Stones-in-het-Kurhaus-rel.

In september van dat jaar staan Blues Dimension, Flavium, Livin Blues en Bert Jansen op het podium van het landelijke popfestival 'Free Village Eerbeek', dat mede door het Deventer Jongeren centrum De Zambar wordt georganiseerd.

Ik heb een zwak voor Eelco Gelling en steun hem bij zijn overgang van Blues Dimension naar Cuby and the Blizzards.

In Cuby and the Blizzards vormt hij een gouden koppel met Harry Muskee (Muskee tekst, Gelling muziek) en zorgt met de elpees 'Window of my Eyes' en 'Appleknockers Flophouse' voor het hoogtepunt van de Neder blues.

Na negen jaar is de koek op. Eelco Gelling vertrekt naar de Golden Earring en doet verder niet meer mee in het verhaal van de Neder blues.

Harry Muskee

Begin 1969 komt Harry Muskee naar Deventer om met mij te praten over het 5-mei popconcert in het Deventer Stadspark bij het NS station.

Hij komt met de 17-jarige blueszanger en voetballer Johan Derksen. Johan Derksen zit in het Jeugdinternaat van Go-Ahead en spijbelt voor deze gelegenheid twee uur van school.

Bert Jansen wil graag bij het gesprek zijn, hij is begonnen met een Cuby-biografie.

Jan Veenhuizen heeft het vijf mei-concert in het Deventer stadspark toegezegd, maar Harry Muskee komt daar op terug.

Hij zegt: 'Onze muziek gedijt niet bij te veel licht en te veel lucht. Ik denk ook altijd, dat de muziek but'n wegwaait!'

Johan Derksen doet er een schepje boven op. Hij zegt: 'Niet doen Harry!' en 'Groot gelijk Harry!' Of: 'Die Jan Veenhuizen is een boerenlul, die kan nog niet tot tien tellen!'

Er valt een stilte.

Harry Muskee pakt de draad op. 'En hoe get-tut met voetball'n Johan? Speul ie nog zo hard, ie liekt wel un wilde! Man o man!'

En tegen mij: 'Johan wil mijn manager worden, maar hij gaat er veel te hard tegenaan!'

Volgens Johan Derksen moet hij bij Go Ahead Eagles in te strakke en te korte broekjes spelen. 'Ik weet me geen raad weet met m'n geslacht!' zegt hij. En kijkt afwachtend rond, maar in dit gezelschap ontbreekt de aanstekelijke lach van René van der Gijp .

Vlak voor het vertrek van het duo Muskee en Derksen, zegt Bert Jansen, dat hij een biografie over Cuby and the Blizzards gaat schrijven.

'Ik ben anders nog lang niet dood hoor!', zegt Harry.

'Daar moet je wel toestemming voor hebben!' snibt Johan Derksen. Bert Jansen blijft teleurgesteld achter. Hij heeft geen ja en geen nee gekregen voor zijn Cuby-biografie, alleen een sneer van die dikkop Johan Derksen.

Dat wordt Derksens bijnaam in Deventer: dikkop!

De schrijver Bert Jansen

Sommige Nederblues muzikanten stijgen tot grote hoogte, anderen knappen er op af.

Dat laatste is het geval met Bert Jansen. Hij wordt niet meer gevraagd bij Blues Dimension, hij krijgt ruzie op de kunstacademie Arnhem, hij verliest talentenjachten en hij krijgt op het 'Free Village Festival Eerbeek' een klein podium en weinig publiek.

Hij stopt met de muziek. Hij vertrekt naar Amsterdam en wordt schrijver.

We kunnen allemaal doodvallen.

Bert schrijft talloze popbeschouwingen en veertien romans, de meeste over de jaren '60 en popmuziek.

Verder produceert hij het VARA tv-programma 'Nederpopzien' en werkt hij jarenlang aan zijn biografie van Cuby and the Blizzards. Die biografie wordt zijn levenswerk.

Helaas voor hem blijft zijn Cuby-biografie bij zijn uitgever liggen. Niet goed genoeg.

Dan komt er het bericht, dat ook Johan Derksen een Cuby-biografie heeft geschreven. Niemand wist er wat van; ineens heeft Cuby and the Blizzards een tweede biograaf.

Het is een klap in het gezicht van Bert Jansen. 'Straks is die verdomde dikkop me nog voor!'

Gelukkig voor Bert blijft ook de Cuby-biografie van Johan Derksen bij de uitgever liggen. Derksens biografie zit vol verdachtmakingen van fraude, verslavingen en wanprestaties van de Blizzards' muzikanten. Dat zal rechtszaken en schadeclaims opleveren, daar schrikt de uitgever van terug.

Wanneer Bert Jansen hoort dat zich een derde Cuby-biograaf heeft gemeld, namelijk Jeroen Wielaert, stopt hij met het schrijven over popmuziek. Hij gaat werken voor een reclamebureau.
We kunnen allemaal dood vallen!

